

Posudek diplomové práce Jany Mitrové
Mediální reprezentace otcovství a její proměny v čase
(FSS MU, Brno 2014, 74 stran, školitel: PhDr. Jaromír Volek, Ph.D.)

Jana Mitrová zvolila relevantní a zajímavé, i když nepříliš originální téma a výzkumný problém. Mediální reprezentace otcovství a její proměny v čase studentka zkoumala na audiovizuálním materiálu televizního seriálu *Nemocnice na kraji města*. Vhodné téma a výzkumný soubor však nezaručily práci dostatečnou kvalitou.

Teoretická část práce se vyznačuje chybějící vazbou teoretických konceptů na výzkumný problém (obzvlášť v kapitolách věnovaných dějinám či podobám mužství a ideologii).

Volba diskurzivní analýzy (přesněji přístupu Jamese Paula Geeho) jako metody výzkumu mediální reprezentace otcovství a jejích proměn v čase je vhodným krokem. Konstrukce výzkumného souboru, přesněji výběr sledovaných dialogů, je však nedostatečně objasněn – proč se například studentka rozhodla nesledovat epizodní role a proč se zaměřuje pouze na ty otce, kteří mají nezaopatřené děti? Není také jasné, proč studentka formuluje, nadto nikoliv jasně a bezrozporně, cíl výzkumu i výzkumný problém teprve v metodologické části (s. 40).

Samotná analýza na některých místech vyvolává pochybnosti, zda je autorka schopna analyzovanému textu porozumět. Analytické kategorie, převzaté od Jamese Paula Geeho, totiž autorka aplikuje nikoliv na samotný text audiovizuálního materiálu, nýbrž na vlastní předpoklady o tom, jak vypadá realita (například ve větě „Tím, že je aktivita otce v rodině minimální, odráží se i na vztazích s dětmi.“ na s. 51, přičemž nikde v úryvcích přepisu se o aktivitě otce nemluví ani nepřímo). Mnohá tvrzení tak zůstávají ve skutečnosti nedoložená zkoumaným materiálem. Někdy doložení není jasné – není totiž známo, kdo a v jaké situaci v úryvku promlouvá. Dochází tak k až groteskní dekontextualizaci úryvků textu (například když citaci „Já tě ujišťuju, že až budeme mít to miminko, já ten smeták vo něj přerazím!“ na straně 57 autorka interpretuje slovy „V souvislosti s dítětem je odkazováno na znovunabytí síly a mužnosti.“). Diskurzivní modely, které mají být výsledkem analýzy, nejsou adekvátně pojmenovány, respektive jejich pojmenovávání ne vždy koresponduje s představenými typy mužství (například model, v němž je kladen důraz na profesionální kariéru otce, je pojmenován jako „macho otec“). Analýza navíc, opět bez vysvětlení, nepracuje s audiovizuální povahou zkoumaného mediálního textu, pouze s přepisem dialogů.

Po formální stránce je práce zcela nevyhovující: množství gramatických chyb (především v interpunkci a skloňování) a překlepů, nedokončování slov a vět i stylistický kubismus¹ zcela zakrývají obsah práce, respektive ruší její čtení, stejně jako fakt, že na sebe věty ani odstavce nenavazují. Citační anarchii doplňuje absence diskuze, věcného rejstříku a příloh (ve formě přepisů nebo sestřihu dílů *Nemocnice na kraji města*).

Vzhledem k výrazným nedostatkům v analytické části a ve formální stránce diplomové práce sice doporučuji práci k obhajobě, ale navrhuji ji prozatím ohodnotit jako **nedostatečnou (F)**.

Johana Kotišová

V Praze dne 29. 5. 2014

¹ Viz například větu „Díky poznatkům o povaze fenoménu muže, otce a otcovství předkládají, dokážeme lépe rozumět mediální realitě, kterou nám hromadné sdělovací prostředky předkládají a s tím související i mediální reprezentace otce.“ (s. 22).